

УОЛТ УИТМАН
УХАЕЩИ ТРЕВИ ВЪРХУ
ГРЪДТА МИ

Превод от английски: Владимир Свинтила, 1992

chitanka.info

Ухаещи треви върху гръдта ми, листа от вас аз
късам,

пиша, за да бъда по-добре прочетен след това,
надгробни листи, листи от телото,
растящи върху ми подир мойта смърт,
нетленни корени, високи листи. О, зимата
не ще да ви смрази, изящни листи,
през всяка пролет ще цъфтите пак и ще се
появявате,

отдето сте се спотаили; не знам дали
мнозината

минаващи край вас ще ви открият, ще поемат
слабия ви дъх,

но вярвам: неколцина ще го сторят;
О, тънки листи! О, цвят на мойта кръв!
Аз позволявам да разкажете по собствен начин
за това сърце, което е под вас,
не знам какво вий мислите там долу, вие щастие не
сте,

понякога сте по-горчиви от това, което мога да
понасям,

вие ме изгаряте и ме бодете, и все таки
за мен сте хубави, вий нежно оцветени корени,
подсецате ме за смъртта, смъртта от вас е хубава
(какво наистина е хубаво, ако ли не смъртта и
любовта?)

О, мисля аз, не за живота пея тука химните на
влюбените,

мисля, че го правя за смъртта.
Защото колко тихо, как тържествено израстват
те,

за да възлязат в атмосферата на влюбените!
Смърт или живот — в това съм равнодушен —
душата ми отказва да предпочете
(не съм уверен, но възвишеният дух на влюбените

среща гибелта най-често със „Добре дошла!“)
Естествено, о, смърт, тез листи означават туй,
което означаваш ти. Растете по-високо, нежни
листи, да ви видя! Растете на гръдта ми!
Извирайте от скритото сърце! Не се увивайте
така
във вашите червени корени, свенливи листи!
Не стойте там така посрамени, треви на
мойта гръд!
Хайде, решил съм аз да съблека широката си гръд,
достатъчно съм я спотулвал и съм се задъхвал,
капризни остриета от емблеми, не сте ми нужни
повече,
аз ще изкажа туй, което имам, като го оставя
то самото да се изрече, ще звуча за себе си и своите
другари
и няма вече да надавам своя зов, а само техния,
аз ще създам чрез него неумиращ трепет в тези
Щати,
аз ще предлагам образец на влюбените
с постоянни форми, с постоянна воля в Щатите,
чрез мене ще си кажат думите, които ще
изпълнят
със възторг смъртта, така че дай ми тон, акорда
си,
о, смърт, аз да постигна с него,
отдай ми се сама, защото виждам аз, че ми
принадлежиш
над всичко, че сте се вплели неразделно двете —
ти и любовта — и няма да оставя да ми пречиш
повече
с това, което сам наричал съм живот,
защото вече е установено, че ти си главната ми цел,
понеже ти се криеш въвменящите се форми на
живота,
с основание, защото те са всичките създадени за
теб,

че ти зад тях минаваш да останеш реалната
реалност,
че ти зад маската на веществата чакаш търпеливо,
че може би някога ще вземеш всичко
под контрола си, че може би ще разрушиш изцяло
зрелището на привидността,
че може би си ти, заради което всичко е,
но то не трае много дълго, а ти ще траеш
дълго.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.